چند تا سنگ برایم بیاور تا استنجا کنم. البته استخوان و سرگین حیوان نباشد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که: وی برای رسول الله صلی الله علیه وسلم ظرف آبی حمل می نمود تا با آن قضای حاجت نموده و وضو گیرد. باری که ابوهریره رسول الله صلی الله علیه وسلم را دنبال می کرد، ایشان فرمود: «مَنْ هذا؟» «کیستی؟» وی گفت: ابوهریره هستم. فرمود: «ابْغِني أحجارًا أَسْتَنْفِض بها، ولا تأْتِني بعَظْم ولا بِرَوْثَة»: «چند تا سنگ برایم بیاور تا استنجا کنم. البته استخوان و سرگین حیوان نباشد». من تعدادی سنگ در دامنم جمع نموده و برای ایشان بردم و در کنارش گذاشتم و سپس از آنجا دور شدم و چون کارش تمام شد به راه افتادم و از ایشان پرسیدم: مگر استخوان و سرگین چگونه است (که با آن استنجا نکردی؟) رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «هما مِنْ طعام الجِنِّ، وإنه أتاني وَفْدُ جِنِّ نَصِيبين، ونِعْمَ الجن، فسألوني الزَّادَ، فدَعَوْتُ اللهَ لهم أن لا يَمُرُّوا بعَظْم ولا برَوْثة إلَّا وجدوا عليها طعامًا»: «این دو غذای جن می باشند. همانا گروهی از جن های شهر "نصیبین" نزد من آمدند - و چه جن های خوبی بودند - و از من توشه و غذا خواستند، من هم از الله خواستم که بر هیچ استخوان یا سرگینی عبور نکنند مگر اینکه بر آن غذایی بیابند».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

ابوهریره رضی الله عنه همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم می رفت و ظرف آب وضو و استنجای ایشان را حمل می کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم به ابوهریره امر می کند، چند سنگ برای ایشان بیاورد تا با آنها استنجا کند، اما مواظب باشد استخوان و سرگین حیوانات را نیاورد. بنابراین ابوهریره درحالی که چند سنگ در دامنش قرار داده نزد ایشان می رود و سنگ ها را کنار ایشان قرار می دهد و سپس باز می گردد. پس از آنکه رسول الله صلی الله علیه وسلم از قضای حاجت فارغ می شود، ابوهریره رضی الله عنه از ایشان دلیل استنجا نکردن با استخوان و سرگین حیوانات را جویا می شود؟ و رسول الله صلی الله علیه وسلم به او خبر می دهد که این دو غذای جنیان می باشند و گروهی از جن های نصیبین - سرزمینی مشهور در میان شام و عراق - نزد ایشان آمده - و رسول الله از آنها تعریف می کند - و از او غذا خواستند؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم دعا نموده تا از هیچ استخوان و سرگین حیوانی عبور نکنند مگر اینکه بر آن غذایی بیابند. در صحیح مسلم اینگونه آمده است: «لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ؛ أَوْفَرَ مَا يَكُونُ لَحْمًا، وَكُلُّ بَعَرَةٍ عَلَفٌ لِدَوَابِّكُمْ»: «هر استخوانی که نام الله متعال بر آن گرفته شود و بدست شما بیفتد، کاملا گوشت خواهد گرفت و هر سرگین حیوان، غذای چارپایان شما خواهد بود».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10563